

rita a fi relevată, atât păcătuiește prin ignoranță și fanatism.

Ne vom permite totuși a aminti zelosului propagandist, că istoria lumii ne învață, că Dacia Traiana și cea Aureliană au fost creștinate or evanghelizate, mai înainte chiar de a fi pătruns apostolii Evangheliei în Gallia și celelalte ținuturi mai depărtate ale Apusului.

Și întru cât privește denumirea de schismatici cu care ne gratifică paștii, Biserica răsăritului a respins-o pururea cu drept cuvânt, pentru că Apusul derogând de la învătătura cea adevărată susținută de patriarhii Fotie și Mihail Ceruralie, s'au rezervat împotriva întâei mitropolii a creștinătății, ridicată de Sfinții Impărați Constantin și Elena în Roma Nouă.

Pulberea ce necontenit ni se aruncă în ochi, cu papistașirea unei părți a populațiunii bulgare, nu poate fi luată în serios, întru cât este știut că nenorocii Bulgari aflându-se sub jugul turcesc, au putut fi lesne amăgiți de misionarii papistași, cari făceau să le luacească puternica protecțiune a ambasadelor catholice sub a căror scut privilegiat sunt puse misiunile papistașe din Orient.

Întru cât privește farmecul sprijinului și al reazemului a tot puterniciei papale întru dezvoltarea popoarelor și întru ocrotirea drepturilor lor naționale, cu care voiesc paștii a răpi acum vâzului conștiinței lor, să ne fie iertat a crede în deșertăciunea sa înșelătoare; care însă în ori ce caz ni se oferă acum prea târziu, după ce am luptat cu ortodoxia noastră, trecând prin foc și sabie, veacuri întregi pentru neatrănarea de care ne bucurăm azi, pe când papalitatea în cel mai bun caz strălucea prin absența, dacă nu asista cu puterea ei mâna tirană a opresorilor popoarelor.

Nu vom tăgădui noi activitatea, zelul și meritele ce a căștigat Monseniorul Paoli întru îndeplinirea misiunii sale; este însă cu desăvârșire neadevărat, că până la dânsul proești papistași ar fi fost împiedecați de ași căuta de sufletele credincioșilor bisericii apusene aflați în țară. Din potrivă, toleranța națiunii române pentru toate confesiunile și credințele este proverbială din cea mai adâncă vechime. Și a-nume misionarii papistași s'au bucurat de un sprijin oșebit, obținând chiar ajutoare bănești însemnate de la Domnitorii țării, pentru întreprinderea și clădirea bisericilor lor. Se înțelege, că această îndurătoare îngăduire înceta când era vorba de a se atinge de credința noastră strămoșească; și istoria noastră ne dovedește, cum la diferite epoce călugării și jezuiții trimiși de Vatican, abuzând de ospitalitatea ce li se da, îndrăzneau a se încerca să smulgă poporul de la credința străbună, în care caz dregătorii și mai marii neamului, erau siliți să'i pue la loc, tâindu-le din unghiușoară.

Apologistul Domnilor Paoli și Palma comite o gravă necuviință și o neertată

greșală când numește pe Episcopii țării Fanarioși, spre a ușura pretenția incușificabilă, pe care au reușit a și-o realiza în chip clandestin, episcopii papali, arogânduși un titlu pământeț; uneltire de care Episcopatul național s'a emoționat cu drept cuvânt, impunând guvernului a pune o stavilă lucrării subversive a propagandei papistașe în țară. Și se înșală amarnic agenții Vaticanului în speranța, că țara aceasta după ce a izgonit pe Fanarioșii veniți din Constantinople, i va schimba acum cu Iezuiții Romei papale!

Când, dar misionarii trimiși în Roma, vor trece de la căderea lor de îngrijitori sufletești ai papistașilor petrecători în țară, la aceia a proselitismului, de sigur că vor fi poștii peste hotar ca niște turburători ai conștiinței naționale; și pentru aceasta Episcopatul nostru nu va avea nevoie de sprijinul franc-masonilor, nici de restricția libertății cultelor, căci nimeni în această țară nu va fi atât de nebun să primească a schimba o Biserică ca cea ortodoxă română, care și are ființa în rărucii neamului românesc, spre a primi jugul unui pontificat străin, fie el chiar așezat în Cetatea eternă a latinătății.

Baba-Novak.

INFORMATIUNI AFACEREA MAICAN

D. general Maican a fost adus azi la ora 10 într'un cupeu de birje la instrucție.

Reptilul de pe bulevardul Elisabeta, voinde să desmințea pe un ziar al opozițiunii, spunea eri că de două zile frații Maicani nu fuseseră interogați.

Nu e adevărat și putem asigura că alaltă seară interogatoriul colonelului Maican a durat până la 9 ore seara. Aceasta a spus-o unul din colonelii instructori care viind la teatru tocmai la 10 ore, a zis înaintea mai multor persoane că abia atunci a scăpat de la instrucție, unde cercetase pe colonelul Maican.

Ni se spune că generalul Maican voinde să probeze instrucției participăția unui înalt personajiu la gheșful torpililor, și cerând să i se pue la dispozițiune un raport adresat de comisia însărcinată cu examinarea propunerilor diferitelor case, a întâmpinat răspunsul că acel raport nu se găsește în dosare.

Comisarul regal însă a declarat d-lui general Maican că raportul dacă există se va găsi.

Nu știm dacă prezicerea d-lui comisar Regal se va adeveri, cea ce știm însă, și cea ce e patent, e că dosarele au fost purificate.

Eri, eșind de la Palat, d. Eugenie Stătescu a anunțat mai multor persoane că s'a retras definitiv din Ministeriu însă numai pentru cuvântul că, ca simplu deputat, va putea lupta mai cu profit pentru guvern contra opozițiunii din Camera.

D. M. Pherykide ministrul afacerilor streine a primit eri corpul diplomatic. La această primire d. Pherykide a anunțat remanierea cabinetului.

rykide a anunțat remanierea cabinetului.

D. fost general Al. Angheliescu își va da azi demisia din Senat.

D. Radu Mihai este în conflict cu consiliul comunal în privința împrumutului contractat de primărie la Casa de Depuneri și Consemnații pentru restituirea reținerilor funcționarilor.

De și convenția relativă la acest împrumut este deja semnată ministrul de interne refuză a o aproba.

Știrile despre starea sănătății prințului moștenitor al Germaniei continuă a fi contradictorii. Pe când buletinele comunicate publicului pe diferitele căi sunt destul de liniștitoare, știrile particulare venite direct de la San-Remo constată o zilnică agravațiune a rēului. Fiind dat că buletinele destinate publicității sunt probabil controlate la Berlin unde este natural că se caută a se atenua știrile rele, e probabil că informațiunile particulare se fie cele mai apropiate de adevăr. Trebuie dar să ne așteptăm dintr'un minut în altul la plecarea Regelui nostru pentru a vizita pe cel mai bun amic al Sēu.

Aflăm că guvernul Austro-Ungar a refuzat estradarea celor doi preveniți în omorul soților Lespezeanu. Procurorul din Pesta însă a cerut dosarele pentru a putea urmări acolo pe acești doi preveniți.

Consiliul comunal al capitalei e convocat pe mâine spre a lua o hotărâre definitivă în privința restituirei reținerilor.

M. S. Regele însoțit de major Șomănescu a vizitat eri niște ținte noi de tragere ce s'au înființat la poligonul armatei.

D. Doctor profesor Babeș a început o serie de experiențe pentru culturi de diferiți baceli cunoscuți în știință.

D. sa îndată ce va termina aceste culturi va începe un curs public, pentru persoanele ce nu fac medicină, dar care se ocupă de știință.

Ni se cere să anunțăm că ziarul Alianța a cărui publicațiune era suspendată de cât va timp va reapare cu începerea de la 1 Martie viitor ca organ de opozițiune.

Aflăm că d. Bianu, profesor la liceul St. Sava, care se știe că a călătorit toată vara pe socoteala ministeriului de culte și instrucție publică, va pleca peste câteva zile din nou în străinătate, de astă dată la Moscova pentru a lua copii dupe niște documente privitoare la istoria noastră națională.

D. dr. Petrini (Paul) fiind numit profesor provizoriu de Anatomie la Facultatea de medicină din București a înlocuit pe d. dr. Severeanu la comisiunea I pentru întăul examen de doctorat în medicină.

Curierul din Iași află că peste 700 familii evreești, numai din acest oraș, sunt înscrise până acuma la societatea pentru emigrare, spre a fi transportate în America în primăvara aceasta.

INAINTARI IN ARMATA

Sunt înaintați, la gradul de Major: D. căpitan Priboian Mihail din artilerie. La gradul de căpitan: D. locot. Valeanu Dimitrie din artilerie. La gradul de locotenent: Dd. sublocot. Christescu Stefan, Otnescu Constantin, Alexandrianu Nicolae, Gracosky Nicolae, Coandă Ioan din flotilă, și d. sub-locot. Cucu Gheorghe din artilerie.

DIN DISTRICTE

IASI Saracie la culme

Atât din cauza crizei actuale, zice Curierul Balasan, a ernei seberiane și nefărășibilă, cât și a scumpetei popușoilor, nițio dată nu am văzut atât de nevoiași, fără existența zilnică, peritori de foame și înghețați de frig, cum sunt acuma, așa p. e. pe strada Arcului Nr. 17, zace bolnavă de mai mult timp o biată femeie sērăcă cu desăvârșire și veduvă cu 3 copii, Catinca Arnăutu, care când se afla sēnoasă își câștigă mizerabila existență cu spălătul lengeriilor, iar de când nenorocita a picat greū bolnavă suferă a adevărată tortură, stă zile întregi nemăncată și fără foc, în cât de mult ar fi trebuit să o găsească moartă cu zile în casa de foame și frig, dacă unii din vecini nu și aduceau aminte din când în când de sērmana femeie, trimițându-i ceva ajutor. Credem că d-nii d-răi de despărțire ar face un act de înaltă umanitate, a lua mēsură de a se interna în spital când găsesc bolnave și lipsite absolut, asemenea desmoșteniți, căci altmintrelea chiar îi vizitează și li dă medicamente gratis, bolnavii tot vor muri de foame și frig. Credem în același timp că și onor. Părinți ai comunei, ar trebui să posedă mai multe simținite de caritate și umanitate și a nu lăsa pe conclocutorii urbei să piară cu zile, căci guvernul s'a făcut datoriar pentru sērșoimea rurală, trebuie dar ca și Primăria la rindul ei să și-o facă pentru cei din oraș — măcar pentru cei bolnavii!!! Umanitarii filantropi și inimile generoase sperăm că nu vor trece cu vederea un așa fapt dureros și sfâșietor.

BUZEU Alegerea membrilor camerei de comerțiu

De sigur stea oca colectiviștilor a apus! zice Indreptarea. Nu este prețea cu care cetățeanul în genere și buzoianul în particular, — cu toate presiunile și ingerințele cele mai nerușinate — se nu aplice regimului căte o palmă din ce în ce mai formidabilă. O nouă dovadă, despre desgustul și oroarea ce guvernul inspiră alegătorului independent și cu demnitate, este rezultatul alegerii acelor 5 membri la Camera de Comerțiu, circums. III cu reședința în Ploiești, de către alegătorii

din județul Buzău, ce a avut loc la 7 Februarie anul corent.

Table with 2 columns: Name and Votes. Includes Nae Stănescu (40 votes), Stoica Panaitecu, Matei Mateescu, Ioan Brătescu, Napoleon Popescu, Grigore Monteoru (1 vote), Dimitrie Oprescu, Stefan Stoian, Dimitrie Gherman, Stefan Anastasiu.

Alegerea a fost făcută sub președenția distinsului nostru magistrat, d-nu Anton Bărdescu, judecător la Tribunalul local.

A 2ª EDIȚIUNE

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Sedința de la 11 Februarie 1888. D. V. Jorj deschide ședința la ora 1 și 10, prezenți 130 deputați. Președintele declară că toate raporturile secțiunilor nefiind depuse, ședința se ridică. D. Vernescu cere să se ia în considerațiune raportul secțiunii VIII cu care trebuie să se înceapă lucrările. D. Constantinescu (Buzeu) zice că teoria biuroului este cea adevărată. D. Președinte roagă pe dd. deputați care vin de la Senat să și reguleze situațiunea. D. Il. Izvoranu protestează că nu are trebuință de avizul nimănui pentru ași regula situațiunea. D. sa opează pentru Camera. D. Epurescu (leader) vrea ca d. Izvoranu să și dea declarațiunea în scris. D. Constantinescu (Buzeu). De oare ce Camera nu este constituită, ea nu poate cere nimănui să opeze. Dupe validare, da. D. Il. Izvoranu îi trage un perdaf leaderului Epurescu. Cuvintele de stenograf, declarațiunii consemnate în procesul verbal al ședinței nu au trebuință de a fi date în scris. Unul om onorabil nu i se poate cere asemenea lucruri de către alți oameni onorabili. Leaderul înghețe și tace. D. Președinte se mulțumește pe cuvintele d-lui Izvoranu și ridică ședința la 1 și 25.

Bedecu

SENATUL

Sedința de la 11 Februarie 1888. Ședința se deschide la orele 2 și 1/2 sub președenția d-lui Al. Orăscu. Sunt prezenți 70 de senatori. D. Christofi de la Vâlcea. Vorbește despre colonelul Pleșoianu de la 48... D-nu I. Brătianu de la 48... luptători de la 48... și d-nu D. Brătianu de la 48... Vă rog căci luptători de la 48... D. Orăscu. Lăsați afacerea cu colonelul Pleșoianu (rîsete). D. Christofi. Să am parte de cuvânt (rîsete). D. Orăscu. S'a pronunțat secțiunea. D. Christofi. Remășițele luptătorului de la 48... (rîsete). Eu care știu că la 48 Pleșoianu, cu Goleacu, ca la 2 Iunie 48, a rupt fiarele sclaviei. Libertatea și egalitatea de la 48 (hohote). Onoare celor de la 48... Eu propun de urgență și cu unanimitate pensia pentru soția repositului. Termină citind o moțiune de blam contra Pleșoianului care a îndrăsnit se riza!! Apoi pleacă supărat de la tribună! Propunerea este semnată numai de d-sa! D. Vergati. Cere ministrul Justiției să se ocupe cu regularea cestiunei regulamentului pentru servitorii! Voci. Asta e Christofi ediția 2 (ilaritate). Senatul se ocupă cu votarea mai multor indigenate. Indigenatul israelitului Zukerman, susținut de P. S. Mitropolitul, este respins de Senat.

D.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(29)

H. WOOD

CASTELU TRAGIC

PARTEA II

I Plecarea la Bulonia

De odată își aduse aminte și de acea grăbind pasul să apropie zmbind. — Nu mă înșel, am onoare a mă găsi față cu lady Isabela?

Ea lăsă să i ia mâna destul de sfioasă și incurcată.

— Mă iartă, adause el, ar fi trebuit să zic lady Carlyle... De mult nu m'am aflat lângă d-ta, încât n'am gândit că ești tot acea de altă dată.

Ea se reaseză pe bancă și viile colorii ce se arătau pe obraji ei se șterseră câte puțin.

— Ce te aduce aici? întrebă el șezând, fără multă sînchiseală, lângă dînsa.

— Am fost bolnavă, și doctorii m'au sfătuit să merg la băile de mars. D-nu Carlyle a plecat azi dimineață.

— În adevăr, pari suferindă, zise el cu simpatie, chiar foarte suferindă.

— Poate, zise ea, am eșit din casă prea curînd, mă duc înapoi... La vedere, căpitane.

— Dar nu ești în stare să umbli singură, zise Levison; dă-mi voe să te conduc.

Și i dădu brațul ca un vechiu cunoscut

— De mult n'ai văzut pe lady Mont-Severn? o întrebă el.

— Am văzut-o astă primă-vară, la Londra. Era întâia oară de la nunta mea. Nu ne scriem, dar lordul Mont-Severn a venit de mai multe ori să ne vadă. Cred că sunt încă la Londra.

— Eu unul, nu știu nimic despre ei; de zece ani am părăsit Engliera, am stat la Paris, și am sosit eri.

— Ai luat concediu pe multă vreme?

— Am eșit din armată. Îți mărturisesc — d-tale pot s'o spun — că stau cam reu de o cam dată. Unchiul meu, pe care mă bizuiam, s'a însurat din nou.

— Da, am auzit-o.

— Are șapte-zece și trei de ani, prostul de moșneag! Înțelegi că poziția mea e sdruncinată acum. Creditorii mă trag din toate părțile; de aceea mi-am vîndut tot ce aveam și am venit se pe-trec cât va timp în Franța.

— Ce crezi să faci acum?

— Zeu, nu prea știu.

— Te ai stricat cu unchiul d-tale?

— Nu; de ce să face o? Nu mi ar mai da nici pensia pe care mi o trimite,

eață tot... lady Isabela, crezi să stai mult timp încă la Bulonia?

— Nu știu; voi vedea dacă mi va plăcea.

— Eu am venit ca să mă mai dreg puțin. Parisul îți înghețe multe parale și te obosește grozav... Merg poate prea iute?

— Nu, sunt tare acum.

Când ajunseră la locuința Isabelei, căpitanul intră odată cu dînsa nerugat; poate se gândi că între veri, or cât de depărtați erau, nu se încăpea ceremonii; și când se sculă ca se plece, o întrebă ce avea de gând să facă în timpul zilei.

— Am să mă odihnesc, zise ea, nu sunt destul de tare spre a sta așa de mult timp afară.

— În or-ce caz, dacă vei eși mai târziu, te rog să mi dai voe să caut de d-ta, zise el. Îmi pare bine că mă aflu aici. Veți vedea că Carlyle la întorcere mă va mulțumi.

Câteva zile trecură; sănătatea Isabelei se întărea și în curînd fu destul de tare ca să poată merge în fle-care dimineață pe țerm, spre a privi la fluxul și refluxul Mării.

Când nu era singură, stătea cu Levison; dar nu făcuse nici o altă cunoștință. Își zicea ades în sine că ar face mai bine să nu tot stea cu dînsul, dar nu cuteza să i o spue.

După vr'o cinci-spre-zece zile, d-nu Carlyle găsi mijlocul de a se putea re-pezii pentru două zece și patru ore la Bulonia. Isabela întovărășită de căpi-

tanul Levison, îi eși înainte până la debarcader.

Carlyle, vîzînd-o, abia o recunoscuse; fața ei era ca altă dată, părea mult mai vioac, și plăcerea de al vedea făcea să i străluciască ochii de bucuria cea mai adevărată.

— Ce ai făcut scumpa mea? strigă el luându-i mâinele; eată-te mai de tot bine!

— Sunt mult mai bine în adevăr, Enric, dar și emoțiunea mi face fața mai rumenă decăt de obicei.

Carlyle, în vremea aceea, se întrebă cine era elegantul care întovărășia pe femeia lui.

Isabela băgă de seamă.

— Căpitanul Levison, zise ea; ț'am spus, în scrisorile mele, că se află aici.

— Și sunt foarte fericit de a mă afla, reluă căpitanul; aceasta mi-a îngăduit să pot fi de folos lui lady Isabela. E mai tare astăzi, dar în primele zile n'ar fi putut eși singură.

— O! îți sunt foarte recunoscător! zise Carlyle prietenos.

Isabela luase brațul bărbatului ei; căpitanul mergea lângă acesta.

— Drept să îți spun, zise el încet, când am întâlnit pe lady Isabela, am fost speriat de schimbarea ce se făcuse în ea, și am crezut că e de datoriar mea de a veghia asupra ei.

— Și eu sunt sigur că ți este recunoscătoare. Căt despre însănătoșirea sa mi pare o minune. Auzi Isabela? spun că trebuie să se fi făcut o minune

ca în cinci-spre-zece zile să te faci așa rumenă.

Rumeneala de care vorbea Carlyle se preschimba într'o vie roșată, când Isabela auzi aceste cuvinte. Știa și inima ei i o spunea în de ajuns, că nu aerul făcuse să curgă mai repede sîngele în vinele sale; dar ea strînse fără a răspunde brațul bărbatului seū, rugând pe D-zeu în lăuntru ei se depărteze de dînsa or-ce primejdie.

— Nu mi-ai vorbit de copii mei, zise ea lui Carlyle, când remaseră singuri, fiind că nu poștise pe Francis se între. Mi-au trimis ei multe sērutări? Dar Harry, cum se adă? Mi-a trimis câte-va și el?

Carlyle nu se putu împedica de a rîde.

— La opt-spre-zece luni, Harry e cam tînăr încă ca să și poată trimite sērutări.

— De aș fi fost în locul d-tale, ț-aș fi luat o mie de sērutări zicându-i că sunt pentru mama lui.

— Ei bine, îi voi duce o grămadă mare din partea d-tale, zise Carlyle stringînd pe femeia sa la pept. De ai ști, căt sunt de fericit de a te vedea!

A doua zi dimineață, căpitanul Levison fu pentru întâia oară poștit la masă. Rămânînd singur cu Carlyle, îi povesti de a lungul toate neajunsurile sale.

(Va urma)

ULTIME INFORMATIONI

MAINE VINERI 12 FEBRUARIE

LA ORELE SEARA

SE VA TINE

O INTRUNIRE PUBLICA

A

OPOZITIUNEI

LA

CLUBUL „ UNIREA ”

localul Bailor Eforiei dupe Boulevard.

✱

AFACEREA MAICAN

O probă ca sinistrul Bandit are de gând să facă lucrurile mușama în afacerea fraților Maican.

Ni se spune că starostele hoților și tovarășul lui Carada a făcut erri o vizită d-nei colonel Maican și a asigurat-o ca nu este nimic și ca în curând socialu se are să fie liberat.

Se mai îndoește cineva de comlicitatea șefului Bandei în hoțiile de la ministerul de rezboi?

Intre alte depozitii de mare importanță primite de raportorul în afacerea colonelului Maican este și aceea a d-lui Broadwell care a declarat că asupra tuturor comandelor caselor ce reprezintă, colonelul Maican primea o comisiune de 5 0/0 din prețurile acelor comande.

A declarat încă d. Broadwell că generalul Anghelescu i-a restituit o sumă de 25,000 lei ce i-a dedese ca mulțumire pentru acordarea unei comande. Faptul acestei restituiri l-am comunicat noi publicului de mai multe zile deja.

Pe fie-care zi se dă pe față unul sau mai multe gheșefuri ale colonelului Maican. P'ntre cele din urmă descoperite este acel privitor la o însemnată furnitură de pulbere de rezbel pentru artileria făcută de o Casă Kramer și Euholtz. Cu ocazia predării acestei furnituri, colonelul Maican a luat o sumă înseamnă de bani pentru a nu refuza recepțiunea prafului care era de o calitate inferioară probei depusă.

Iată numele ofițerilor superiori a căror chemare la instrucția afacerii Maican a fost hotărâtă pân' acum : Hagiescu, Horbatski, Voinescu, Poinaru, Popescu, Argintoianu, I. Lahovari, Carcașeanu, Brătianu, Bădulescu și Grămătescu.

Miniștrii s'au întrunit și azi în Consiliu sub președinția d-lui Ion Brătianu. O parte a ședinței a fost consacrată, ni se spune, ultimelor hoții descoperite în administrațiunea resbelului.

Ni se încredințează de o persoană în pozițiune d'a fi bine informată din cele mai multe descoperiri făcute pân' acum de către raportorii afacerilor Maican rezultă în modul cel mai evident culpabilitatea fostului general Al. Anghelescu. În majoritatea cazurilor d. Al. Anghelescu ar fi chiar mult mai compromis decât generalul și colonelul Maican.

✱

Pentru un îndoit motiv guvernul amână d'ntro' zi la alta începerea validărilor sau invalidărilor în ședința publică.

Maî întîi guvernul a numărat și a renumărat pe ai lui și a găsit că tot mai i' trebuie câte-va deputați, pe cari i-a chemat din județe.

Al doilea motiv este că se așteaptă de la prefecti protesturi în contra deputațiilor opozițiunii.

Astăzi chiar s'a depus pe biroul Camerei protestul din Brăila, adus chiar de prefectul Ionescu. Acesta e atât de stupid, în cât chiar un colectivist a zis despre densusul că: «dacă ași fi ministru aș da imediat afară pe prefectul care a pus la cale o asemenea inepție».

✱

În raportul comisiunii Camerei relativ la invalidarea d-lui Constantin Ressel pe motivul că nu este cetățean român se recunoaște de rat portor că «într'adevăr ar fi aparținut comisiunii chiar de a face proba că

d. Ressel nu e român; aceasta însă, adaogă raportorul, numai dacă ar fi existat cel puțin o presupțiune despre calitatea de român a d-lui Ressel. »
Va se zica: a fi născut din tată român fost funcționar al Statului, ași fi îndeplinit îndatoririle militare, și a fi fost judecător de instrucție și primar al orașului Galați nu constituie nici măcar o simplă presupțiune!
Autorul acestei admirabile teorii este d. Corneliu R. Manolescu. Frumos debut!

Domnul I. C. Lecca ne adresează următoarea scrisoare :

Domnule Redactor,
Domnul Al. Vidrașcu făcând apel la d. Sebastian și la mine, martorii d-lui Andrei Theodoru, ca să declarăm dacă d. Theodoru n'a alterat conținutul scrisoarei ce i'am adresat cu ocaziunea a-facerii d-eti sale cu d. Vidrașcu, am trimis încă de ieri ziarului Voinea Națională, în care d. Vidrașcu a inserat a-pelul său către d. Sebastian și către mine, un răspuns la acest apel.
Ved cu o legitămiră mirare că cei de la Voinea Națională nici nu publica scrisoarea mea nici nu mi'o înapoiază.
Până la publicarea acestei scrisori căreia vă voi ruga să da ospitalitatea în stimulabilul d-voastră ziar, vă rog a declara, de pe acum, în numele d-lui Sebastian și al meu, că d. Theodoru n'a alterat întru nimic conținutul scrisorei ce l'am adresat și care a fost publicată în ziarul Epoca.
Primiți vă rog, domnule redactor, asigurarea prea osebuită mele stime.
București, 11 Februarie 1888.
I. G. Lecca.

Majoritatea colectivităților nu s'a putut încă înțelege asupra numărului deputaților opozițiunii de invalidat. Deseară însă în întrunirea d-ia Națională se va hotări această chestiune.

Acestă neînțelegere poate fi și deosebită una din cauzele pentru care colectivitatea întârziează începerea, în ședința publică, a discuțiunii asupra titlurilor aleșilor.

D. general Lecca a fost primit azi de dimineață de M. S. Regele.

Aflăm d'ntro' sorginte autorizată că d. Aurelian va pleca în curând la Viena pentru a relua negociațiunile privitoare la reînnoirea tratatului de Comerț d'ntre România și Austro-Ungaria.

Secțiile Senatului au început azi a se ocupa de proiectul d-lui Stătescu privitor la reforma Magistraturei.

D. I. C. Brătianu a rugat azi personal pe toți senatorii colectivități ca să asiste la întrunirea ce va avea loc deseară în localul Societății de asigurare Națională.

D-nu I. Calenderu, administratorul domeniului Coroanei care se afla acum vr'o câte va zile la Paris a plecat de acolo pentru Berlin și Dusseldorf unde se zice că are a îndeplini unele însărcinări ce i'a dat M. S. Regele.

Guvernul nostru a delegat pe d-nii Profesori doctori Severeanu și Assaki, ca să reprezinte România la Congresul de Chirurgie din Paris.

Publicăm aci, pentru a ține locul Cronice, de care am privat azi pe cititorii noștri, următoarea scrisoare pe care o găsim în prima pagină a numărului de azi al Voinei Naționale.

Cititorii noștri vor vedea că coconu Stefan Bellu știe să se zefemească pe sineși tot așa de bine ca amicul nostru Max.

O ÎNTEMPINARE

Domnule Redactor,

Nu cred să se aște multă oameni în lume cari se nu și aiba idiosincrasii lor, unu nu poate suferi paingeni, altul se îngrozește la vederea unui șarpe, iar altul i se face părul măciucă când intră în atingere cu pelea umedă a vre-unui broaște răioasă; așa am și eu idiosincrasia mea în privința preselor periodice, un adeverat fior de friguri mă coperinde ori de câte ori trebuie să pun mâna pe o gazetă, și mai cu seamă pe o gazetă din ale opozițiunii, care în loc de a fi o comoară de idei și cugetări înalte, care se poată preocupa creerii și încalzi inima cititorului, azi a ajuns să fie mai mult o hasna, în care se aruncă toate murdăriile, toate minciunile și toate clevetirile din lume. E și mai plăcut și mai instructiv, de-a studia frumusețile plastice ale unor modele ca Vnerea lui Kleonenes din galeria Medicis, sau de-a urmări cursul așer și înfocat al unui armăsar arab, drept pogoștor din familia vestitului Arabistan İldırım, de cât de ași perde cine-va vremea culegând pleava netrebnică ce zilnic se ventură în necuratele foi ale opozițiunii!

În asemenea împrejurări nimic mai natural dar, de cât ca o diatribă, publicată în No. 14 al «României» la adresa mea, să treacă cu totul neobservată de mine; și sigur că ar fi trecut de mult, și pentru tot d-a-una, în neantul uitării, ca multe din neghiobiile cu cari zărele opoziției și umple neconținut colorat lor, dacă zilele aceste n'iste prieten, caricatură toți prietenii de obicei se întrec de a le servi citind și vorbă de a'i putea aduce o stare nepăcută, nu m-l-ar fi adus foaia ce s'o citesc, și nu m-l-ar fi îndemnat ca să răspund ceva la mișelile urzite în societatea mea.
Se pretinde, cum că un anume Tache Oroveanu din Caracal ar fi declarat : că pe când d. Cămpineanu se afla ministru, sunt acum 20 ani, d-sa ar fi cumpărat o moșie la mezat, a cărui confirmare întâmpinând greutăți, s'ar fi adresat la mine pentru că să interviu pe lângă ministru; iar eu i-aș fi cerut pentru acest serviciu o flodorma ce 500 poli.
Nici nu am cunoscut vre-odată, nici nu cunosc pe acest d. Oroveanu; n'am avut nici odată daraveri cu acest ipochimen, și prin urmare nici n'am putut să cer vre o plată pentru un serviciu ce nici odată nu mi s'a cerut; evident dar că cele publicate în România nu sunt de cât o născocire mincinoasă, ce nu se poate reflecta decât asupra acelor netrebnici care își fac o tristă meserie din a defăima toată lumea.
Or-cine me cunoaște mai de aproape, știe că sunt de corect în toate cuvintele care pot pune în joc reputațiunea unui om onest.
D. I. Cămpineanu nu era ministru de finanțe când s'a decis resumpcerea căilor ferate și înființarea băncii naționale; eram în pozițiune mai mult poate de cât mulți alții, ca să cunosc epocile când se vor începe aceste operațiuni; puteam se cumpăra acțiuni de ale băncii sau căilor ferate, vie asemenea cine-va am dovedi dacă eu, direct sau indirect am cumpărat, sau arădat vre o moșie sau pădure la Stat pe timpul cât s'a aflat d. I. Cămpineanu ministru la domenii; n'am făcut însă, numai și numai ca să nu compromit relațiunile străne ce mă lega de d. I. Cămpineanu. Care dintre toți patronii ziarului România aflându-se în condițiuni analoge, și ar fi putut înfrâna selea de câștig, astfel precum am făcut-o eu? That ist the question!
Stef. Bellu.

de a'l putea aduce o stare nepăcută, nu m-l-ar fi adus foaia ce s'o citesc, și nu m-l-ar fi îndemnat ca să răspund ceva la mișelile urzite în societatea mea.
Se pretinde, cum că un anume Tache Oroveanu din Caracal ar fi declarat : că pe când d. Cămpineanu se afla ministru, sunt acum 20 ani, d-sa ar fi cumpărat o moșie la mezat, a cărui confirmare întâmpinând greutăți, s'ar fi adresat la mine pentru că să interviu pe lângă ministru; iar eu i-aș fi cerut pentru acest serviciu o flodorma ce 500 poli.
Nici nu am cunoscut vre-odată, nici nu cunosc pe acest d. Oroveanu; n'am avut nici odată daraveri cu acest ipochimen, și prin urmare nici n'am putut să cer vre o plată pentru un serviciu ce nici odată nu mi s'a cerut; evident dar că cele publicate în România nu sunt de cât o născocire mincinoasă, ce nu se poate reflecta decât asupra acelor netrebnici care își fac o tristă meserie din a defăima toată lumea.
Or-cine me cunoaște mai de aproape, știe că sunt de corect în toate cuvintele care pot pune în joc reputațiunea unui om onest.
D. I. Cămpineanu nu era ministru de finanțe când s'a decis resumpcerea căilor ferate și înființarea băncii naționale; eram în pozițiune mai mult poate de cât mulți alții, ca să cunosc epocile când se vor începe aceste operațiuni; puteam se cumpăra acțiuni de ale băncii sau căilor ferate, vie asemenea cine-va am dovedi dacă eu, direct sau indirect am cumpărat, sau arădat vre o moșie sau pădure la Stat pe timpul cât s'a aflat d. I. Cămpineanu ministru la domenii; n'am făcut însă, numai și numai ca să nu compromit relațiunile străne ce mă lega de d. I. Cămpineanu. Care dintre toți patronii ziarului România aflându-se în condițiuni analoge, și ar fi putut înfrâna selea de câștig, astfel precum am făcut-o eu? That ist the question!
Stef. Bellu.

Următoarele lămuriri asupra casului d-lui Moise Pacu, alesul colegiului al treilea de Covurlu au fost puse azi în vederea d-lor Deputați:

Secția a VI-a a Camerei a invalidat alegerea d-lui Moise Pacu, deputatul colegiului al III-lea de Covurlu.
Motivul invalidării este că d. Pacu, ca profesor, a stat față în față în sala alegerii în ziua de 25 Ianuarie, când s'a slevrșit operațiunile acelei alegeri.

Acest motiv este absolut fără temei, și iată pentru ce:
Netăgăduit este că, după art. 28 din legea electorală, profesorii definitivi pot fi aleși deputați și senatori. D. Pacu, fiind profesor definitiv, avea deci capacitatea d'a fi ales deputat, chiar de ar fi fost în activitate.
Dar nu aici e chestia. E vorba de prescripțiunea art. 88 al. 2, care sună astfel: «Cei retribuiți de Stat, județi și comună nu pot sta în sală (alegerii) chiar în cazul când ar fi candidați.»
Să lăsm la o parte că interpretarea și practica acestui text de lege a fost tot d'una în favoarea profesorilor definitivi, pe care legiuitorul nu l'a considerat ca simplii funcționari; și chiar în ultimele alegeri, pe ori-unde au fost candidați profesori, au stat în permanență în sala de voturi.
Dar se fim cât se poate de stricți și să admitem că art. 88 privește și pe profesorii candidați.

Se aplică oare acest articol și la d. Pacu? Nici de cum. Căzul d-lui Pacu e cu totul deosebit. La 25 Ianuarie a. c. d-sa nu mai era profesor în activitate retribuit de stat, comună sau județ, ci profesor demisionar.
Împrejurările din care a isvorit această demisie sunt următoarele:
D. ministru al instrucțiunii prin ordinul No. 17,062 din 11 Noembrie 1887, transferă pe d. Pacu pe ziua de 15 Noembrie de la Seminarul din Galați la cel din Huși, înlocuindu-l la Galați prin d. C. Georgescu. D. Pacu protestă contra acestei transferări telegrafice prin plângerile înregistrate la No. 39,645 din 20 Noembrie și 39,490 din 1 Decembrie, și nu se prezintă la post. În același timp ceru un concediu de 15 zile, spre a veni în București și a cerca să revie asupra transferării. Căzul d-lui Pacu a fost tratat și în Cameră, prin interpelarea d-lui Tache Ionescu, desvoltată în ședința de la 30 Noembrie, anul trecut.
D. Pacu nu obține nici concediu nici revocarea măsurii de transferare.

La 5 Decembrie, adică după 20 de zile de la transferare, profesorul Pacu primește de la Minister un alt ordin sub Nr. 18,000, prin care este invitat din nou d'a merge la Huși. D. Pacu răspunde cu hârtia datată din 14 Decembrie și înregistrată la Numărul 11,715 că, dacă nu este despăgubit cel puțin de ruina materială ce l'a cazără nemeritată sa transferare în mijlocul ernei, nu se poate disloca din Galați, protestând iarăși contra nedreptăței ce i se face.

Ministerul n'a răspuns nimica nici la această hârtie nici la cele precedente. Asemenea n'a acordat concediu măcar de o zi d-lui Pacu. — Fapt necontestat e apoi că transferatul profesor Pacu nu s'a prezentat de loc la postul ce i s'a încredințat la Huși; la Galați nu se putea prezenta nici altă, căci era deja înlocuit încă de la 15 Noembrie.

Care este deci, după toate aceste împrejurări, pozițiunea legală a d-lui Pacu în corpul învătător?
Legea instrucțiunii regulează acest caz. Art. 390 al. I iată ce găsește:
«Lipsirea de la clasa în curs de o lună fără concediu și fără cauză bine cunoscută, va face să se considere demisionar învătătorul.»

Lucru deci limpede și lămurit. — La 15 Noembrie d. Pacu a fost strămutat la Huși. — Nu s'a dus; deci la 15 Decembrie legea însăși îl considera demisionar. De la demisiunea declarată de lege până la 25 Ianuarie, ziua alegerii colegiului al 3-lea, trece o lună și zece zile; leaă sau retribuițiune, cum zice legea electorală, nu mai primise de la nimenea de trei luni; la Galați fusese înlocuit încă de la 15 Noembrie, la Huși d'asemenea de la 1 Ianuarie s'a numit un altul, d. profesor P. Bărgoanu; deci era în tot dreptul său candidatul Pacu d'a asista în sala de alegeri, drept care s'a recunoscut de însuși președintele birourului electoral, către care se ridicase această chestiune.

Presa franceză și afacerea Maican
Sub titlul Un scandal la București însemnatul ziar parisian «Le Gaulois» în numărul care ne a sosit azi, publică următoarele rânduri:

Un groaznic scandal s'a întâmplat în România.
Ministerul de rezbel, de mai bine de zece ani, este pradă celor mai nerușinate exploatați. Furtul asupra furniturilor militare era organizat de doi ofițeri, frații M.... cu un cinism care întrece tot ce se poate închipui. Unul din frați, ofițer general, ocupă o funcțiune la ministerul de rezbel, cel alt, colonel, comanda o brigadă de artilerie.
Acesta nerușinate specule fusese semnalată Parlamentului de către membrii opoziției, care reclamau comunicarea dosarelor, pentru a dovedi hoțiile săvârșite.
Dar, primul-ministru, d. I. Brătianu, refuzase această comunicație, declarând că de și cunoaștea aceste furturi, prefera să lase să scape un vinovat, mai bine de cât să desonorizeze armata. Ministerul de rezbel își dedese demisia, fusese numit comandant al unui corp de armată, și d. Brătianu își însușise portofoliul rezboiului ca să pue în fruntea lucrului. Regele disolvă Camera și hotări alegerile pentru un termen foarte scurt. Acestă agitație electorală era menită să cocoloșască nerușinatele specule care se dăduse pe față, dar care de alt-fel erau cunoscute de mult Regelui și ministrului său.
Într'adevăr, un ofițer din armată, dădu-se pe față, și dovedise vinovăția fraților M.... În timpul campaniei 1877-78, acești doi mizerabili primise pentru armată obuzuri de proastă calitate, de la care câștigaseră o comisiune de 2 franci de obuz. Mai sunt inovovății, afară de asta d'a fi primit bașoșii însemnate pentru toate furniturile. De aceea, frații M.... care la intrarea lor în slujbă erau săraci, sunt astăzi bogăți moșieri.
Față cu nepăsarea guvernului, 13 ofițeri superiori al armatei s'au unit, au adunat probe despre toate acestea gheșefuri și s'au legat să urmărească afacerea, până ce dreptate se va face.
Ce face atunci guvernul? numește o comisie de anchetă compusă de 3 generali. Se va crede poate că comisia s'a întrunit, și că vinovații au fost arestați, or, eei puțin, suspensați din funcțiunile lor. Nimic din toate acestea; se poate vedea cu mirare pe vinovați jucând cărți la Clubul Regal, mâncând în restauranturile de modă, cu generali membri al comisiei de anchetă.
Lumea s'așteaptă să se facă destăinuiri d'asa fel în cât guvernul va fi probabil silit să facă dreptate.

Sub un titlu aproape identic Scandalurile de la București un alt organ din cele mai însemnate ale presei parisiane, «L'Autorité» consoacă și d'nsul un lung articol hoțiilor săvârșite în administrațiunea română a rezbelului, dar spațiul nu ne permite să l' reproducem. De altminterea subiectul tratat de ambele ziare fiind același, apreciațiunile lor nu diferă mult afară numai că «L'Autorité», conform alurelor sale obișnuite, este și mai severă de cât «Le Gaulois».

În numărul său de la 20 Februarie curent st. n. Le Figaro conține următorul răspuns al d-lui Conte de Kératry la scrisoarea d-lui Alexandri, ministrul nostru la Paris:
D. ministru al României a protestat azi dimineața în contra enunțierilor produse de mine, într'un articol recent, atât din punctul de vedere al detaliilor retrospective relative la atitudinea guvernului român în timpul rezboiului turco-rus din 1877, cât și relative la un recent tratat cu Germania.
În cea ce privește primul punct (e vorba de violațiunea neutralității afirmată la Paris și la Londra, și pe urmă violată de guvernul român) mențin în modul cel mai absolut informațiunea istorică pe care am produs-o. Pentru a pune puncturile pe l, adaug că, în consiliul ținut de principele Carol, în care patru din membri vorbisese în modul cel mai hotărât pentru neutralitate, d. Rosetti, care făcuse la Paris o declarațiune contrară ducelul Decazes, și chiar principele, spre mirarea tuturor fură cel ce se pronunțară pentru intrarea imediată în campanie în contra Turciei. Pentru a preciza mai mult, adaog încă că Anglia și Austria fécuară, atunci și asupra acestor, reprezentațiunii la București.

În toate aceste detalii de la un fost președinte al consiliului de ministri al Principelui Cuza și al Regelui actual, membru chiar în consiliul de rezbel, care împins de sentimentul cavaleresc al parolei date, m'a angajat ca să le fac cunoscute cea ce am făcut în 1877, și cea ce n'a fost demnițit până acum.

Relativ la tratat, d. ministru al României scrie: «Conte de Kératry afirmă că de mai multe luni cancelariile ar avea cunoștiință de un tratat de alianță cu Germania și mai adăog: «sunt autorizat a declara că această informațiune n'are nici un temel și că autorul articolului în chestiune a fost indus în eroare.»
Mai întâi, n'am spus că «cancelariile aveau cunoștiință», cea ce ar presupune o comunicațiune oficială făcută de guvernul român : am spus că «căi-va diplomați aveau cunoștiință de aceasta», cea ce se poate explica prin indiscrețiunile destul de comune și destul de cinstite în această materie.

Mai mult încă. Ce este oare lipsit de fundament? «Cunoștiința de către cancelariile sau «existența tratatului»? D. ministru nu s'a exprimat destul de limpede în această privință.
În așteptarea, unor mai complete științe, pe care le-am provocat asupra acestui grave revelațiune, culeasă d'ntro' sorginte distinctă, însă numai puțin autorizată ca cea d'ntreții, m'oi voi permite a evoca, o simplă amintire, care va scuza, péné la un nou ordin, respectuoasa mea incredulitate.
În Aprilie 1877, d. de Villemessant, aflând că me duceam ca amator pe teatrul rezboiului turco-rus, me rugase să i trimit câte-va telegrame pentru ziarul «Le Figaro».

«Le Figaro» a publicat mai multe din ele: dar i' adresat una, între altele, în care relatei brusca plecare a unui trimis al principelui la Kișinev, și i' anunțam neînțăzărata mobilizare a armatei române, telegrame care n'a ajuns la destinație.
Într'adevăr, a doua zi după presintarea așteptatei telegrame, la oficiul telegrafic din București sub pseudonimul de Nemo, administrațiunea română, printr'o scrisoare cu en tête, pe care am conservat-o în mod precios, m'e invită a mi retrage suma vărsată pentru plata expediției zisei telegrame, de

oare ce ea nu a putut fi expedită ca fiind contrarie adevarului.
Cinci zile în urmă, armata română intra în campanie contra turcilor! Et nunc, erudimini.
Conte E. de Kératry.

ULTIMA ORA

AGENTIA HAVAS

Constantinopol, 21 Februarie.— (Cale indirectă).—Redeschiderea netărăziată a cestuiuni bulgare, asupra inițiativei Rusiei, este confirmată. Într'adevăr, cercurile otomane consideră ca cu totul improabil ca Sultanul să adopte proiectul Rusiei, să proclame căderea prințului de Coburg, chiar fără coercițiune; căci Sultanul n'ar face asemenea lucru în mod izolat, fără că seama l' poate angaja ca Suzeran.

De altă parte, suposând că Sultanul va ceda și că prințul de Coburg se va supune, lumea nu e de loc sigură că poporul bulgar său, cel puțin, că guvernanti actuali se vor supune.
Deci, tripla alianță nu riscă mare lucru, în prezenta sa concendență către Rusia.
Paris, 23 Februarie. — Știrile din Viena spun că Austria va accepta propunerile rusești pentru că ea știe că aceste propuneri vor cădea în fața opunerii Anglietiei și a Italiei.
Roma, 23 Februarie.—«L'Esercito» publica o correspondență alarmantă care i' este adresată de la granița. Dupe această correspondență, Francezii eşloanează trupe de-a lungul graniței italiene, pentru a se asigura de operațiunii rezeți.
«L'Esercito» adaogă că informațiunile sale proprii confirmă că forțele franceze se măresc la granița italiană. Guvernul este pe deplin informat de aceste preparative și de concentrarea materialului de rezboi. El urmărește cu un ochiul priveghetor aceste mișcări ce nu sunt justificate de loc de atitudinea Italiei.
Cea ce se spune de granița terestră se întinde naturalmente și la granița maritimă.
Eriburg, 23 Februarie. — Prințul Wilhelm, fiul al doilea al Mareli-Duce de Baden, a murit.

MARELE CIRC SIDOLI

Asta-zi si in toate Zilele

MARE REPRESENTATIE

IN ZILELE DE

Duminea si Serbatoare

DOUE MARI REPRESENTATIUNI

Una la 3 ore p. m. și alta la 8 1/2

Mercuria și Sămbăta

REPRESENTATIUNE HIGH LIFE

În fie-care seară debutul d-lui Rudolpho manufactist și imitator de paseri.

Îndeputul la 8 1/2 ore seara

Debutul d-soarei Betty Baus, celebra artista de înalta școala de calarie

In curând debutul călăreței D-soara Janette și al jocheului D. Dio.

Cu stima, TH. SIDOLI

Director.

INSTITUTUL NOU DE DOMNISOARE

BUCURESTI STRADA PRIMAVERII NO. 28

Face cunoscut persoanelor care n'au mai găsit locuri la începerea anului școlar curent, că s'au mai adaogat un dormitor și o cameră de studii. 672

SE ARENDEAZA

de la Octombrie viitor partea de din mosia TIGANESTI-CALONFRESTI districtul Telemoran la distanța de 10 minute de Alexandria, în întindere de 1700 pogoane arabile toate, Case mari de locuințe, magazii pentru grâu și porumb mari. Doritorii se vor adresa la Radactia acestui ziar.

DOCTORUL

P. J. STOJENESCU

De la facultatea de medicină din Paris, dă consultațiuni de maladii interne și veneriene, în toate zilele de la 3 p. m. la 5 p. m. Pentru săraci consultațiunile sunt gratis. 016 Strada St. Gheorghe no. 20.

CREDIT EN BLANC

Un financiar de toată încrederea se pune la dispozițiunea d-lor comercianți, fabricanți, proprietari, etc. cari ar avea nevoie de daraveri bănești asupra uneia din Capitalele Europole.
A se adresa d'a dreptul la X. Z. G. Warwick Street, Regent Street, London W.
Correspondențele se primesc în limbele: Engleză, Franceză, Germană sau Italiană. 598.

